

Χαιρετισμός της κας Deborah Onisto, μέλους του Δημοτικού Συμβουλίου της Πόλεως της Βενετίας

Ως μέλος του δημοτικού Συμβουλίου της Πόλεως της Βενετίας, αισθάνομαι αληθινή τιμή μου να βρίσκομαι εδώ μεταφέροντάς σας τον χαιρετισμό του Δημάρχου της Βενετίας, κ. Luigi Brugnarο, ο οποίος γνωρίζει καλά ότι μοιραζόμαστε ένα κοινό παρελθόν καθώς και ότι έχουμε επίγνωση της σημασίας να βρισκόμαστε μαζί σας σήμερα, εκπροσωπώντας της Πόλη και τα παλαιότερα επιτεύγματα της Γαληνοτάτης. Είμαι εδώ μαζί σας για να γιορτάσουμε τα 300 χρόνια από τη λήξη της πολιορκίας της Κέρκυρας, που οδήγησε στην αποτροπή της επέκτασης των Τούρκων προς τη Δυτική Ευρώπη, αλλά και στο να εμποδίσει την είσοδό τους στην Αδριατική, εξασφαλίζοντας την τελευταία μακρά περίοδο ειρήνης στη Γαληνοτάτη. Είμαι εξάλλου ενθουσιασμένη διαπιστώνοντας πόσο το γεγονός αυτό υπήρξε σημαντικό, εκείνη την ιστορική στιγμή, για τη Δημοκρατία της Βενετίας και για όλη την Ευρώπη.

Ο Στρατάρχης Johan Matthias von der Schulenburg έτυχε υποδοχής στη Βενετία, το φθινόπωρο του 1716, ως ήρωας, ως ένας μεγάλος διοικητής, που έγινε γνωστός σε όλη την Ευρώπη τον 18^ο αιώνα για το θάρρος και τις στρατηγικές του ικανότητες στη διάρκεια του γεγονότος.

Αν η ενετική Νήσος της Κέρκυρας είχε πέσει στα χέρια της Τουρκικής Αυτοκρατορίας, ένα μεγάλο τμήμα της χριστιανικής Ευρώπης θα βρισκόταν σε τεράστιο κίνδυνο. Οι παλαιοί Ενετοί ήξεραν καλά τι θα σήμαινε η άφιξη της Τουρκικής στρατιάς, επειδή θυμόταν πώς, στα τέλη του 5^{ου} αιώνα, η Ενετική χριστιανική Αλβανία αισθάνθηκε υπό τον ζυγό των Τούρκων. Η νίκη στην Κέρκυρα το 1716, που επιτεύχθηκε από λίγες χιλιάδες Ενετών απέναντι σε δεκάδες χιλιάδων τούρκων πολεμιστών, επέτρεψε στον στρατό του πρίγκιπα Ευγένιου της Σαβοΐας να καταικήσει οριστικά την αντίπαλη στρατιά κατά την μάχη του Πετροβαραντίν στη Σερβία. Ο Σούλεμπουργκ, με την πολεμική του ιαχή «για τον Χριστό και τη Βενετία», ξεκαθάρισε για όλο τον κόσμο ότι στην Κέρκυρα πολέμησαν και νίκησαν όχι μόνο για την υπεράσπιση της Βενετίας αλλά και του δυτικού και χριστιανικού πολιτισμού.

Έχουν περάσει 300 χρόνια από τη μάχη της Κέρκυρας και, δυστυχώς, δεν είναι δύσκολο να βρίσκουμε δραματικές αναλογίες συγκρίνοντας τι συνέβη εκείνη την εποχή με ότι και σήμερα συμβαίνει στα ίδια μέρη, την ίδια θάλασσα, τη Μεσόγειο, που διασχίζεται από χιλιάδες ανθρώπων που καταφθάνουν στις χώρες μας ζητώντας άσυλο στην Ευρώπη.

Σας ευχαριστώ που με προσκαλέσατε σε αυτή την επέτειο στη μνήμη του Johann Matthias von der Schulenburg, τον οποίο κάποιος χαρακτήρισε ως «ένα παγκόσμιο άνδρα, άμεμπτο και χωρίς φόβο». Εμείς οι Ενετοί τον θυμούμαστε σαν πολύ συναρπαστικό πρόσωπο, ως κύριο πρωταγωνιστή μιας καίριας περιόδου για τη γένεση της σύγχρονης Ευρώπης, σαν χαρακτήρα που ενώνει σε μια κοινή ιστορία όλους όσους είμαστε σήμερα εδώ, Γερμανοί, Ενετοί και Κερκυραίοι.

Τιμούμε την ανάμνησή του, όχι μόνο για τα ηρωικά του κατορθώματα, αλλά και για τη δράση του σαν εξαιρετικού συλλέκτη καλλιτεχνικών έργων και απίστευτου πάτρωνα, που προσέφερε μεγάλη υποστήριξη στους πιο σημαντικούς καλλιτέχνες που ζούσαν στη Βενετία στις αρχές του 18^{ου} αιώνα. Στο Arsenal, το Ναύσταθμο της Βενετίας, διατηρούμε ένα μεγαλοπρεπές ταφικό μνημείο.

Τελειώνω το λόγο μου λέγοντας ότι το να βρίσκομαι εδώ αντιπροσωπεύει, για μένα και τη Βενετία, μια στιγμή όπου μοιραζόμαστε όχι μόνο την ιστορία μας, αλλά επίσης και την επίγνωση ότι παραμένει συνεχώς η μνήμη στις Χώρες μας με την ίδια ένταση, σημασία και, ειδικότερα, την ίδια πίστη.